

Warszawa, 14 grudnia 2023 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.337.2023.JOO

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołań

[REDAKCYJA] od decyzji Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę,

- 1. uchylam zaskarżoną decyzję Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL w zakresie załącznika nr 2 do decyzji Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL i w miejsce uchylonego załącznika wprowadzam załącznik nr 2a;**
- 2. uchylam zaskarżoną decyzję Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, w zakresie zapisu z pkt II.1 cyt. „Wykaz drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki wymagających zezwolenia wraz z naliczeniem opłat, opracowany na podstawie przedstawionej przez inwestora dokumentacji, stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji” i w miejsce uchylonego zapisu wprowadzam zapis „Wykaz drzew i krzewów przeznaczonych do wycinki wymagających zezwolenia wraz z naliczeniem opłat opracowany na podstawie przedstawionej przez inwestora dokumentacji, stanowi załącznik nr 2a do niniejszej decyzji”;**
- 3. uchylam zaskarżoną decyzję Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, w zakresie zapisu z pkt II.2 cyt. „Ustaląm opłatę za usunięcie 1328 sztuk drzew oraz w wysokości 664000 zł (słownie: sześćset sześćdziesiąt cztery tysiące zł 00/100), zgodnie ze zbiorczym zestawieniem naliczenia opłaty (załącznik nr 2 do niniejszej decyzji) i w miejsce uchylonego zapisu wprowadzam zapis „Ustaląm opłatę za usunięcie drzew w wysokości 3776750,00 zł (słownie: trzy miliony siedemset siedemdziesiąt sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych), zgodnie ze zbiorczym zestawieniem naliczenia opłaty (załącznik nr 2a do niniejszej decyzji);**
- 4. uchylam zaskarżoną decyzję Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL w zakresie zapisu z pkt II.4 cyt. „Nakładam obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych w ilości co najmniej 4004 sztuk drzew, w ramach rekompensaty za wycinkę drzew i krzewów z nieruchomości oznaczonych w załączniku nr 2 do decyzji.” i w miejsce uchylonego zapisu wprowadzam zapis**

„Nakładam obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych w ilości co najmniej 4004 sztuk drzew, w ramach rekompensaty za wycinkę drzew i krzewów z nieruchomości oznaczonych w załączniku nr 2a do decyzji.”

- 5. uchylam zaskarżoną decyzję Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL w zakresie pkt II.5 cyt. „Działając na podstawie art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.2023.1336), odraczam termin uiszczenia ustalonej opłaty za usunięcie drzew i krzewów, na okres 3 lat od terminu wskazanego w pkt II ppkt 4 niniejszej decyzji, w kwocie 664000 zł (słownie: sześćset sześćdziesiąt cztery tysiące złotych 00/100), w związku z nałożonym w niniejszej decyzji obowiązkiem nasadzeń zastępczych” i w miejsce uchylonego zapisu wprowadzam zapis „Działając na podstawie art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.2023.1336), odraczam termin uiszczenia ustalonej opłaty za usunięcie drzew i krzewów, na okres 3 lat od terminu wskazanego w pkt II ppkt 4 niniejszej decyzji, w kwocie 3776750,00 zł (słownie: trzy miliony siedemset siedemdziesiąt sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt złotych),**
- 6. w pozostałym zakresie utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, Wojewoda Małopolski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił Polskiej Spółce Gazownictwa Sp. z o.o. pozwolenia na budowę dla inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu pn.: Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 200 MOP 5,5 MPa (długości 2531,5 m) wraz z przyłączem gazu wysokiego ciśnienia DN 150 MOP 5,5 MPa (długości 4880,6 m), dwoma stacjami gazowymi wysokiego ciśnienia redukcyjno-pomiarowymi Q=15000 m³/h i Q=6300 m³/h, MOP 5,5 MPa, zespołem zaporowo-upustowym wysokiego ciśnienia DN 500, MOP 5,5 MPa, zespołem zaporowo-upustowym średniego ciśnienia DN 350, MOP 0,5 MPa oraz gazociągami średniego ciśnienia PE DN 400 (długości 369,2 m), DN 225 (długości 270,9 m), stal DN 350 (długości 41,0 m) MOP 0,5 MPa wraz z infrastrukturą towarzyszącą, m.in. instalacją ochrony katodowej i kablem światłowodowym, w ramach przyłączenia do sieci gazowej zakładu Velvet Care sp. z o.o., wraz z wycinką drzew.

Od powyższej decyzji Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] wniesli odwołania do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Odwołania zostały wniesione w terminie. Należy przy tym zaznaczyć, że [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] wniesli odwołanie od ww. decyzji organu wojewódzkiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, „w całości”.

Po rozpatrzeniu powyższych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Mając na uwadze argumentację odwołań, dotyczącą bezpodstawnego zakwalifikowania spornego zamierzenia jako inwestycji realizowanej na podstawie

przepisów ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r., poz. 924 ze zm.) należy wskazać, że w ocenie GINB powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 38 pkt 7 ww. specustawy, inwestycjami towarzyszącymi inwestycjom w zakresie terminalu są inwestycje operatora systemu dystrybucyjnego gazowego - budowa przyłączy i gazociągów stanowiących przyłączenia do systemu dystrybucyjnego gazowego jednostki wytwórczej lub jednostki kogeneracji należącej do odbiorcy końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w tych jednostkach wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

Stosownie do art. 3 pkt 25 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r., poz. 1385), przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego rozumie się przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi. Jednostka kogeneracji, zgodnie z art. 3 pkt 35 ww. ustawy Prawo energetyczne, to wyodrębniony zespół urządzeń, który może wytwarzać energię elektryczną w kogeneracji, opisany poprzez dane techniczne. Natomiast w myśl art. 3 pkt 43 Prawa energetycznego, jednostka wytwórcza, w to wyodrębniony zespół urządzeń należący do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii i wprowadzania mocy.

Jak wynika z analiz akt sprawy sporne zamierzenie stanowi realizację inwestycji operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jakim jest Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Polega ono zarówno na budowie przyłączy jak i budowie gazociągów stanowiących przyłączenie do systemu dystrybucyjnego gazowego jednostki wytwórczej lub jednostki kogeneracji należącej do odbiorcy końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych.

Ponadto należy również zauważyć, że o realizacji spornego zamierzenia w oparciu o przepisy ww. specustawy została również wydana decyzja lokalizacyjna dla spornego zamierzenia.

Podsumowując powyższe, w ocenie GINB, zakwalifikowanie spornego zamierzenia jako inwestycji realizowanej w oparciu o przepisy ww. specustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu nie narusza jej regulacji. Tym samym zarówno Wojewoda Małopolski jak również GINB, jako organy administracji architektoniczno-budowlanej oceniając sporne zamierzenie zobligowane są do jej oceny w oparciu o przepisy Prawa budowlanego jak również ustawy szczególnej tj. ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Przechodząc do oceny zgodności spornego zamierzenia z ww. przepisami prawa należy wskazać, co następuje.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona

wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor – Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. – złożyła wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania działkami inwestycyjnymi na cele budowlane.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu ilekroć w przepisach ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Jak wynika z analizy akt sprawy inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Małopolskiego z 12 czerwca 2023 r., znak: WI-IV.747.1.8.2023, ustalającą lokalizację inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu pod nazwą budowa gazociągu w/c DN200 MOP5,5 wraz z przyłączem gazu w/c DN150MPa, dwoma stacjami gazowymi redukcyjno-pomiarowymi $Q=15000 \text{ m}^3/\text{h}$ i $Q=6300 \text{ m}^3/\text{h}$, dwoma zespołami zaporowo-upustowch oraz gazociągów śr/c dn400/225/DN350 wraz z infrastrukturą towarzyszącą, m.in. instalacją ochrony katodowej i kablem światłowodowym, w ramach przyłączenia do sieci gazowej zakładu Velvet Care sp. z o.o.

Tym samym należy wskazać, że inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Odnosząc się do argumentacji odwołań dotyczącej braku zgody na prowadzenie robót budowlanych na nieruchomościach stanowiących własność odwołujących się, należy wskazać, że zgodnie z art. 20 ust. 14 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 6a oraz w art. 24 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji inwestycji w zakresie terminalu.

Ustosunkowując się do zarzutu dotyczącego braku ostateczności ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 12 czerwca 2023 r., znak: WI-IV.747.1.8.2023 oraz toczącego się względem niej postępowania odwoławczego co w ocenie odwołujących uniemożliwia wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę spornego zamierzenia, należy wyjaśnić, że decyzje administracyjne dopóki nie staną się ostateczne nie są wykonalne, chyba że zostanie im nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W przedmiotowej sprawie rygor natychmiastowej wykonalności ww. decyzji lokalizacyjnej wynika wprost z art. 34 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., zgodnie z którym decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Należy przy tym wyjaśnić, że istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych w zakresie terminalu jest to, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji staje się od razu wykonalna i jednocześnie stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot trzeci nie wstrzymuje wykonania tej decyzji przez podmiot, który ją uzyskał i przystąpił na tej podstawie do realizacji poszczególnych etapów przedsięwzięcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie z 11 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 533/21, wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1687/18).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 12 czerwca 2023 r., znak: WI-IV.747.1.8.2023. W szczególności należy wskazać, mając na uwadze argumentację odwołania, że z analizy akt sprawy wynika, iż przebieg spornego gazociągu wskazany w dokumentacji projektowej odpowiada jego przebiegowi ustalonymu na podstawie ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 12 czerwca 2023 r., znak: WI-IV.747.1.8.2023.

Tym samym należy wskazać, że projektowana inwestycja spełnia wymogi o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 23 marca 2023 r., znak: OO.4220.18.2022.TP, o środowiskowych uwarunkowaniach.

Powyższa decyzja stwierdzała brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Tym samym należy wskazać, że projektowana inwestycja spełnia wymogi o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej naruszał przepisy techniczno-budowlane w tym w szczególności te określone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych

a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Jak wynika z analizy akt sprawy projekt został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego.

Zarzuty odwołania dotyczące żądania zmiany trasy przebiegu spornego gazociągu pozostają bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie decyzji Wojewody Małopolskiego z 12 czerwca 2023 r., znak: WI-IV.747.1.8.2022, o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, oraz decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 23 marca 2023 r., znak: OO.4220.18.2022.TP, o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosownie do art. 15 ust. 2 ww. ustawy, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wskazać, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Zarzuty dotyczące prawidłowości wydania ww. decyzji lokalizacyjnej pozostają bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia. GINB nie jest bowiem organem właściwym do oceny prawidłowości ww. decyzji. Natomiast jak już wskazano wyżej, jest nią w sposób bezwzględny związany.

Odnosząc się do argumentacji odwołania dotyczącej lokalizacji projektowanego gazociągu na terenach określonych przez odwołujących się jako „tereny objęte działaniem szkód górniczych” co może powodować realne niebezpieczeństwo dla mieszkańców, a co w ocenie odwołujących się nie zostało wzięte pod uwagę, należy przede wszystkim wyjaśnić, że to na etapie wydawania decyzji środowiskowej, uprawniony i wyspecjalizowany do tego organ oceniał wpływ spornego zamierzenia zarówno na środowisko jak i na bezpieczeństwo ludzi. Z treści ww. decyzji RDOŚ w Krakowie nie wynika, aby sporne zamierzenie miało negatywny wpływ na bezpieczeństwo ludności jak również bezpieczeństwo środowiska. Ponadto należy wskazać, że z treści ww. decyzji wynika, że na terenie spornego zamierzenia „Nie istnieje więc jakiegokolwiek zagrożenie powstania deformacji nieciągłych powodowanych działalnością górniczą ZGH Bolesław”.

Ponadto jak wynika z informacji znajdujących się w projekcie zagospodarowania terenu przedmiotowa inwestycja znajduje się poza terenami i obszarami górnictwami (projekt zagospodarowania terenu, część opisowa, Tom 1 z 2, str. 29). W projekcie architektoniczno-budowlanym znajduje się także opinia geotechniczna, z której wynika, że warunki gruntowe na terenie objętym inwestycją zostały określone jako proste, natomiast projektowany obiekt budowlany zaliczany jest do II kategorii

geotechnicznej. Należy przy tym wskazać, że warunki gruntowe proste to tzw. najkorzystniejsze warunki gruntowe, które wykluczają występowanie niekorzystnych zjawisk geologicznych.

W aktach sprawy znajduje się również kwestionowane przez odwołujących się pismo Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie z 18 października 2022 r., znak: KRA.5124.200.2022.MK, zgodnie z którym przedmiotowa inwestycja znajduje się poza terenami i obszarami górnictwami.

Mając na uwadze argumentację odwołania dotyczącą naruszenia przepisów art. 7 (zasada prawdy obiektywnej), 77 (zasada wyczerpującego zebrania i rozparzenia materiału dowodowego) i 80 (zasada swobodnej oceny dowodów) k.p.a. poprzez m. in. niedokonanie przez organ wojewódzki prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących położenia nieruchomości inwestycyjnych na terenach, w ocenie skarżących, stanowiących tereny szkód górniczych, i oparcie swojego stanowiska jedynie na podstawie ww. pisma Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie z 18 października 2022 r., znak: KRA.5124.200.2022.MK, należy wskazać, że w ocenie GINB Wojewoda Małopolski nie naruszył ww. przepisów postępowania administracyjnego. W szczególności należy wskazać, że całość dokumentacji projektowej w zakresie rodzaju podłoża jest spójna i nie budzi wątpliwości GINB w powyższym zakresie. Zebrany materiał dowodowy jest wyczerpujący.

Ponadto należy zauważyć, że kwestionowane przez odwołujących się pismo Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie z 18 października 2022 r., znak: KRA.5124.200.2022.MK, stanowi dokument urzędowy wydany przez właściwy rzeczowo do tego organ administracji, względem którego skarżący nie wykazali żadnego dowodu, który by go podważał. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 76 § 1 k.p.a., dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią *dowód* tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Zgodnie zaś ze stanowiskiem judykatury domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić zob. wyrok WSA w Łodzi z 20 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Łd 485/19).

Ustosunkowując się do zarzutów odwołania dotyczących naruszenia art. 8 k.p.a oraz art. 107 § 3 k.p.a. m. in. poprzez okoliczność, iż organ wojewódzki w decyzji o pozwoleniu na budowę nie odniósł się do argumentacji odwołujących się wniesionej na etapie wydania decyzji o lokalizacji inwestycji, należy wskazać, że postępowanie w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę, jest odrębnym postępowaniem administracyjnym, tj. odrębną sprawą administracyjną, względem postępowania w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji. Powyższe sprawy administracyjne i wydane w ich toku postępowania są oparte na innych przepisach ww. ustawy gazowej. Ponadto jakkolwiek wydawane są przez ten sam organ tj. Wojewodę Małopolskiego to wydawane są w ramach oddzielnych kompetencji. W przedmiotowej sprawie organ wojewódzki działał jako organ administracji architektoniczno-budowlanej, nie zaś jako organ właściwy rzeczowo w sprawach lokalizacji inwestycji. Tym samym jeżeli odwołujący się przedstawiali określone zarzuty na etapie postępowania o ustalenie lokalizacji inwestycji, to Wojewoda Małopolski jako organ administracji architektoniczno-budowlanej nie miał obowiązku nijako z automatu przenieść argumentacji z jednego postępowania na drugie - odrębne rzeczowo postępowanie.

Odnosząc się do argumentacji dotyczącej zmiany w dokumentacji dotyczącej spornego zamierzenia w zakresie wskazania przez inwestora prawidłowego ciśnienia w zespole zaporowo-upustowym średniego ciśnienia DN 350 podając jego prawidłową wartość MOP -0,5 MPa w sytuacji gdy pierwotnie w dokumentacji było wskazana odmienna wartość, należy wskazać, że powyższa zmiana jest konsekwencją wezwania Wojewody Małopolskiego z 5 lipca 2023 r., znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, m.in. do jednoznacznego określenia ciśnienia i średnic gazociągów jak również do podania pełnych i jednoznacznych oznaczeń obiektów budowlanych objętych wnioskiem o pozwolenie na budowę. Należy przy tym wskazać, że poprawki dokonane przez inwestora, wbrew argumentacji odwołania, nie spowodowały zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji. Ponadto wprowadzone w powyższym zakresie poprawki, doprowadziły dokumentację projektową do zgodności spornego zamierzenia z parametrami technicznymi przedsięwzięcia określonymi w ww. decyzji środowiskowej i decyzji lokalizacyjnej.

Zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

Jak wyjaśniono powyższej sporne zamierzenie spełnia wszystkie warunki określone w art. 35 ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4 Prawa budowlanego. Tym samym prawidłowo Wojewoda Małopolski decyzją z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, udzielił pozwolenia na budowę ww. zmiernia.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia przez sporne zamierzenie art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego, należy wyjaśnić, że zgodnie z ww. przepisem obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej.

Pojęcie "uzasadnionych interesów osób trzecich" powinno być interpretowane w sposób obiektywny, tj. zgodnie z regulującymi proces inwestycyjny przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Interesy te muszą zatem znajdować swoje umocowanie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. O naruszeniu interesów osób trzecich można mówić zatem jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II OSK 3792/19). Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być jednak rozumiana w sposób absolutny. Nie chodzi bowiem o wszelkie utrudnienia, jakie może przynieść planowane przedsięwzięcie, a jedynie o takie, które mogą dotyczyć naruszeń

interesów prawnych a nie interesów faktycznych innych osób (zob. wyrok NSA z 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II OSK 2290/21).

Z analizy akt sprawy nie wynika, aby sporne zamierzenie powodowało naruszenie uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym w szczególności, aby uniemożliwiło skarżącym dostęp do drogi publicznej. Należy przy tym wskazać, że wywodzenie przez skarżących naruszenia ww. art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego w związku z naruszeniem prawa do niezakłóconego korzystania z działek stanowiących ich własność, nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Należy bowiem wyjaśnić, że to na podstawie nie decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz na podstawie decyzji lokalizacyjnej zostali oni ograniczeni w korzystaniu ze swoich nieruchomości poprzez częściowe pozbawienie lub ograniczenie przysługujących im do tej pory praw właścicielski do nieruchomości stanowiących ich własność. Natomiast realizacja spornej inwestycji w zakresie w jakim nie dotyczy tych części nieruchomości, objętych ograniczeniami wynikającymi z ww. decyzji lokalizacyjnej, w ocenie GINB nie powoduje naruszenia interesów osób trzecich w rozumieniu ww. art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego.

Odnosząc się do drugiej części ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 30 sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL tj. w zakresie w którym udzielono pozwolenia na wycinkę drzew, należy wskazać, co następuje.

Zgodnie z art. 16 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu wojewoda zezwala, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu. Zezwolenie nie jest wymagane na usunięcie drzew lub krzewów, o których mowa w art. 83f ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Do inwestycji w zakresie terminalu nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z wyjątkiem art. 84-89 tej ustawy (ust. 1), wniosek o wydanie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera: 1) inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy; 4 2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia poszczególnych drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz planowane nasadzenia zastępcze w rozumieniu art. 83b ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (ust. 2), wojewoda może w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu nałożyć obowiązek przesadzenia we wskazane miejsce drzew lub krzewów objętych zezwoleniem na usunięcie lub wykonania nasadzeń zastępczych w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów (ust. 3).

Analiza dokumentacji w sprawie wykazała, iż iloczyn obwodu pnia drzew mierzonego na wysokości 130 cm i stawki wynikającej z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości opłat za usunięcie drzew i krzewów z 3 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1330) nie odpowiadał opłacie wskazanej w rubryce „Suma”. Jak bowiem wynika z wyjaśnień organu wojewódzkiego wysokości opłaty za usunięcie drzew wskazana w załączniku nr 2 do ww. decyzji Wojewody Małopolskiego z 30

sierpnia 2023 r., Nr 66/B/2023, znak: WI-II.7840.16.3.2023.EL, została wyliczona w oparciu o zapisy art. 85 pkt 5 i 6 ustawy o ochronie przyrody, które stanowią, iż stawki opłat za usuwanie drzew i krzewów nie mogą przekraczać odpowiednio 500 zł i 200 zł. W związku z powyższym nie zostało dokonane obliczenie wartości drzew i krzewów na podstawie załączników nr 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wysokości stawek opłat za usunięcie drzew i krzewów. Jednocześnie należy zauważyć, że jak wynika z ustaleń poczynionych przez GINB tabela stanowiącą załącznik nr 2 do ww. decyzji, w której dziesiąta kolumna wskazuje wysokość opłaty liczonej jako stawka za odpowiedni gatunek drzewa pomnożony przez jego obwód, mierzony na wysokości 130 cm, zawiera błędy. Jak bowiem wynika z analizy akt sprawy organ wojewódzki nie opierał się na wskazanym przez inwestora danych umieszczonych w inwentaryzacji dendrologicznej w zakresie obwodów drzew mierzonych na wysokości 130 cm, lecz dokonał samodzielnie wyliczeń obwodu tzw. „Pierśnicy”, korzystając z informacji dotyczącej średnicy drzew umieszczonej w dołączonej przez inwestora tabeli.

W związku z powyższym, GINB zobowiązany był do ponownego dokonania wyliczeń wysokości opłaty liczonej jako stawka za odpowiedni gatunek drzewa pomnożony przez jego obwód, mierzony na wysokości 130 cm. Należy przy tym wyjaśnić, że w orzecznictwie sądowo-administracyjnym oraz w literaturze prawniczej jednoznacznie wskazuje się, iż zasada określona w art. 15 k.p.a. zawierająca wymóg dwuinstancyjności postępowania administracyjnego musi być tak rozumiana, iż sprawę w jej całości rozpoznaje nie tylko organ pierwszej instancji, ale również w razie zaskarżenia orzeczenia organu pierwszej instancji, również organ odwoławczy (drugiej instancji). Organ odwoławczy ma możliwość uchylecia orzeczenia organu pierwszej instancji i w to miejsce wydania własnego orzeczenia (reformacyjnego) i to zarówno w części jak i w całości. Może również w zależności od warunków danej sprawy utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie uznając, po rozpoznaniu sprawy, iż stanowisko organu pierwszej instancji było prawidłowe, jednocześnie ma prawo do tego, aby własne orzeczenie, którego nieodłączną częścią jest uzasadnienie, sformułować w taki sposób, który doprowadzi do usunięcia niektórych wad uzasadnienia orzeczenia organu pierwszej instancji (wyroki NSA z 13 czerwca 2018 r., sygn. akt II OSK 1747/16, z 7 lutego 2013 r., sygn. akt II OSK 1274/11). Mając na uwadze powyższe, konieczne było podjęcie przez organ II instancji rozstrzygnięcia reformatoryjnego w zakresie wysokości ustalonej przez Wojewodę Małopolskiego opłaty za wycinkę drzew i krzewów, co zostało określone w załączniku nr 2a.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Piotr Centkowski
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
- adres według odrębnego wykazu znajdującego się w aktach;
7. pozostałe strony postępowania w formie zawiadomienia o wydaniu decyzji.
8. a.a.

Do wiadomości:

1. Małopolski Urząd Wojewódzki, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków (epuap) z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r., poz. 924 ze zm.);
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego ul. Łobzowska 67, 30-038 Kraków (epuap);
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, Mogilska 25, 31-542 Kraków (epuap)
4. Sekretariat.